

[Petra Petersen.]

tagne undersøgelser kan rådet lade offentliggøre. Jeg tror, det ville være gavnligt og nødvendigt, om vi af og til fik nogle af disse undersøgelser offentliggjort på denne måde. Det gælder f. eks. vaskemidler. Der findes i dag en masse opreklamerede vaskemidler. De bliver undersøgt, men vi får aldrig nogen sinde at vide, hvilket af dem der er det bedste. Jeg ved godt, hvad der er i vejen, men alligevel tror jeg, det ville være sundt at få nogle af disse undersøgelser offentliggjort.

Jeg synes, det ville være rart, om der kunne skaffes ro om husholdningsrådets arbejde, og henstiller, at der gives rådet de økonomiske muligheder for at fortsætte arbejdet.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for den saglige behandling af lovforslaget.

Det har jo vist sig også ved denne første behandling, at langt det store flertal af folketingets medlemmer mener, at det forsøgsarbejde, som har været udført af statens husholdningsråd, bør fortsættes og opretholdes, og at det bør have støtte fra staten. Det er på baggrund heraf, jeg har fremsat lovforslaget, idet jeg som sagt har haft den opfattelse, at der i befolkningen og her i folketinget er et flertal, som ønsker husholdningsrådet opretholdt. Når jeg så er i den situation, at jeg for øjeblikket har til opgave at administrere den lov, som hidtil har været gældende, og måske skal administrere den nye, som kommer ud af lovforslaget, mener jeg, at man må være enig med mig i, at jeg må sørge for, at arbejdet rationaliseres på bedst mulig måde, sådan at de penge, der bevilges, virkelig kommer til nytte, og at de forsøg, der gøres, er sådanne, som er påkrævede og nyttige, og at de resultater, man opnår, kan blive udnyttet såvel i undervisningen som i det praktiske arbejde.

Det ærede medlem hr. Sønderup talte om, og det gjorde også det ærede medlem fru Erna Sørensen, at forsøg, som blev udført andre steder, behøvede man ikke at gentage i husholdningsrådet. Jeg er fuldstændig enig med de to ærede ordførere i, at hvis der finder en overlappning sted,

bør man undersøge, hvori den består, og så bør man dele arbejdet sådan, at de forsøg, der foretages det ene sted, ikke også foretages det andet sted. Jeg er fuldstændig enig med de ærede ordførere i, at det er en af de ting, vi må se på, når nu loven er revideret og endeligt vedtaget.

Det ærede medlem hr. Sønderup rejste også spørgsmålet, om ikke foreningerne kunne yde et bidrag. Det vil jeg naturligvis se på med velvilje; hvis det ærede medlem kan få foreningerne med på det, synes jeg, det er et spørgsmål, det er værd at tage med i udvalgsarbejdet og drøfte dér.

På samme måde kan jeg sige vedrørende begrænsningen af området, at det er klart, at bekostningen hænger i høj grad sammen med, hvor mange opgaver man skal tage op, og det tror jeg også er en af de ting, der nøjere bør drøftes. Om det kan fastsættes nøjagtig i loven, er jeg ikke sikker på, men ud fra drøftelserne herom vil man jo kunne få visse retningslinjer at gå efter. Jeg er også interesseret i, så længe jeg har med denne sag at gøre, at arbejdet rationaliseres mest muligt.

Jeg mener, at denne første behandling har givet udtryk for, at man ønsker det arbejde, der udføres af husholdningsrådet, opretholdt, og at man ønsker det gennemført på en rationel måde og ønsker, at de resultater, som man kommer til, kan komme forbrugerne og husmødrene til gode i det daglige arbejde. Det er et synspunkt, jeg mener vi alle sammen kan tiltræde, at når vi vil opretholde den slags institutioner, må det også være sådan, at det ikke blot er, om jeg så må sige, et prestigespørgsmål, en hobby, eller hvad man nu vil kalde det, men at der virkelig er tale om et arbejde, som har betydning for samfundet, og som man derfor giver en sådan placering, at arbejdet kan udføres, og at man får det for midlerne, som hensigten var.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Viola Nørlov: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.